

भानुजीदीक्षित (भानु - जी [s. u. भट्टेजी] + दी०) m. N. pr. eines Sohnes des Bhaṭṭoḍḍikshita Verz. d. Oxf. H. 161, b (No. 336). 182, b, 10. 183, a, 29.

भानुदत्त (भानु + दत्त) m. N. pr. eines Mannes P. 5, 3, 83, Vārtt. 3, Sch. Verfassers der Rasataramṅgiṇī Verz. d. B. H. No. 824. Verz. d. Oxf. H. No. 306. der Rasamaṅgārī 307. ०मिश्र HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 43. Verz. d. B. H. No. 397.

भानुदिन (भानु + दिन) n. Sonntag Verz. d. Oxf. H. 97, b, 21. — Vgl. भानुवार.

भानुदीक्षित (भानु + दी०) m. N. pr. eines Scholiasten des Amaraṅga COLEBR. Misc. Ess. II, 33.

भानुदेव (भानु + देव) m. N. pr. eines Fürsten SĀH. D. 19, 3. Verz. d. Oxf. H. 214, b, 3.

भानुपण्डित (भानु + प०) m. N. pr. eines Dichters (Bein. श्रीवैद्य) Verz. d. Oxf. H. 124, a, 40.

भानुफला (भानु + फल) f. *Musa sapientum* ĠĀTĀDH. im ÇKDr. — Vgl. घंघ्रुमन्फला.

भानुभट्ट (भानु + भट्ट) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 334, b, 21.

भानुमातन् (von भानुमत् oder von भानु + मति) m. N. pr. eines Mannes: भानुमती कृतेऽस्कांस्तपस्तप्यैतं यज्ञक्रतुमपश्यत् ÇĀÑKH. Çr. 14, 36, 1.

भानुमत् (von भानु) 1) adj. a) leuchtend, scheinend, strahlend: Agni RV. 5.1.4. आ सूर्यो न भानुमदिर्कैरये ततन्व रोदसी वि भामा 6, 4, 6. वि-वस्वत् MBh. 1, 6604. R. 5, 11, 3. चर्माणि MBh. 1, 1430. शस्त्राणि 1433. 7209. 4, 1010. 1323. 7, 4641. 8, 2930. 13, 1839 (गङ्गार्मयः). 3505. 14, 2315. मुरगणाः 1, 1433. याज्ञसेनी 3, 13696. 14, 780. उत्तम० (वर्मन्) HARIV. 13146. — b) das Wort भानु enthaltend ÇĀÑKH. Çr. 11, 13, 15. — 2) m. a) die Sonne HALĀJ. 1.36. ÇABDAR. im ÇKDr. MBh. 1, 3665. 14, 892. RAGH. 6, 36. KUMĀRAS. 3, 65. RĪ. 3, 2. VARĀH. Bṛh. S. 30, 10. Spr. 1043. — b) N. pr. eines Mannes mit dem patron. Aupamanjava SV. VAMÇA-Br. in Ind. St. 4, 372. eines Streilers auf Seiten der Kuru (nach dem Schol. ein Sohn Kaliṅga's) MBh. 6, 2268. eines Sohnes des Kuçadhvaḡa (Ko-çidhvaḡa) VP. 390. BūĠ. P. 9, 13, 21. des Bṛhadacva (vgl. भा-नुरथ) 12, 10. 11. des Bharga 23, 16. — 3) f. ०मती N. pr. Verz. d. Oxf. H. 104, b, 2. einer Tochter des Āṅgiras MBh. 3, 14124. MĀRK. P. 32. 21. des Kṛtavirja und Gemahlin des Ahaṁjāti MBh. 1, 3768. einer Tochter des Jāḍava Bhānu HARIV. 8472. fgg. 8139. des Vikramā-ditja VARARUKI im ÇKDr. N. pr. der Mutter Çamkara's (Scholiasten des Çākuntala) Verz. d. Oxf. H. 133, a (No. 234).

भानुमय (von भानु) adj. aus Strahlen bestehend: अन्न MBh. 3, 139.

भानुमित्र (भानु + मित्र) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Kāndragiri (vgl. भानुरथ), VP. 386, N. 19. des Udajasiṁha Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7.3, Çl. 11.

भानुरथ (भानु + रथ) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Kāndragiri, VP. 386, N. 19 (भानुरथ), des Bṛhadacva (vgl. भानुमत्) VP. 463.

भानुर्ल m. Hypokor. von भानुदत्त P. 5, 3, 83, Vārtt. 3, Sch.

भानुवन (भानु + वन) n. N. pr. eines Waldes HARIV. 8933, v. l. für भार्गवन.

भानुवर्मन् (भानु + व०) m. N. pr. eines Mannes DAÇAK. 192, 21.

भानुवार (भानु + वार) m. Sonntag TITHI. im ÇKDr. SĀMSK. K. 1, b, 5.

— Vgl. भानुदिन.

भानुसेन (भानु + सेना) m. N. pr. eines Mannes MBh. 8, 2260.

भानेमि (भा oder भास् Licht, Strahl + नेमि) m. die Sonne TRIK. 1, 1, 97. H. Ç. 6.

भानै adj. könnte partic. von भास् sein; nach MAULDH. = वज्ररूप oder चन्द्र. VS. 14, 23. ÇAT. Br. 8, 4, 1, 10. TS. 5, 3, 3, 2.

भान्द n. N. eines Upapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 8, a, 6. Vielleicht zu zerlegen in भास् (acc. von भा) + द् Licht gebend.

भाम्. भामते grimmig sein NAIGH. 2, 12. Dhātup. 12, 8. भामैयति 33, 20. partic.: वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधी: RV. 1, 114, 8. वि मन्युर्मिन्द्र भा-मितो ऽमित्रस्य (रुद्र) TS. 1, 6, 12, 5.

— intens. वाभास्यते P. 7, 4, 85, Sch.

1. भाम (von 1. भा) UNĀDIS. 1, 139. m. 1) Schein, Licht, Strahl H. an. 2, 330. MED. m. 21. VIÇVA bei UĠĠVAL. मेदे चिदस्य प्र रुजति भामा: RV. 5.2, 10. अग्नेर्भामं मरुतमिजं ईमेहे 3, 26, 6. वि ते विष्वग्वर्तजुतासो अग्ने भा-मासः प्रचे प्रचयश्चरति 6, 6, 3. अग्ने: भामासो यामवृक्तवश्चिकित्रे 10, 3, 4. स्वना न यस्य भामासः पर्वते 5. — 2) die Sonne H. an. MED. VIÇVA a. a. O.

2. भाम (von भास्) 1) m. Grimm, Wuth, Zorn NAIGH. 2, 13. TRIK. 1, 1, 128. H. an. 2, 330. MED. m. 21. VIÇVA bei UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 1, 139. व-धीं वृत्रं मरुत इन्द्रियेण स्वेन भामेन तविषो बभूवान् RV. 1, 163, 8. दान-वस्य भामं वज्रेण नि जघान 5, 32, 4. तं हि मन्यो अमिभूयोना: स्वयंभूनाो अभिमातिपाकः 10, 83, 4. नमो गन्धर्वस्य मनसे (नमसे die Hdschr.) नमो भामाय चतुषे च कृणमः AV. 14, 2, 35. 18, 4, 82. VS. 18, 4. 20, 6. 21, 39. 56. ÇAT. Br. 12, 7, 1, 7. — 2) f. श्री a) eine leidenschaftliche Frau ÇABDAR. im ÇKDr. — b) = सत्यभामा N. pr. einer der Frauen Kṛṣṇa's KATHĀS. 39, 197.

3. भाम m. der Schwester Mann ÇABDAR. im ÇKDr. BūĠ. P. 3, 1, 27. 14, 35.

भामण्डल (भा oder भास् + म०) n. Strahlenkranz H. 39.

भामती (von भामन् und dieses von भा Licht) f. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 608. HALL 87. ०कार Bein. des Vākaspati-miçra Verz. d. Oxf. H. 226, b (No. 333). 311, a.

भामतीनिबन्ध m. = भामती HALL 87.

भामनी (1. भाम + नी) adj. Licht führend, Beiw. des Puruṣa im Auge KūĀND. Up. 4, 13, 4.

भामक m. N. pr. eines Autors PRATĀPAR. 1, 2, 2, b, 1. Verz. d. Oxf. H. 207, b, 18. 210, a (No. 493). Verfassers der Manoramā eines Commen-tars zu Vararuki's Prākṛtaprakāṣa, 178, b (No. 403).

1. भामिन् (von 1. भाम) 1) adj. scheinend, glänzend NĪR. 14, 25. काश्ये देवजुष्टेयते भामिने गी: RV. 1, 77, 1. को अथ पुङ्के धुरि गा मृतस्य शि-मीवतो भामिने डुह्णायून् 84, 16. Häufig das fleh. in der Bed. glän-zend, schön, von Frauen gebraucht MBh. 1, 2625. सुविभक्तानवद्याङ्गी स्वसितायतलोचना । स्वाचारा चैव साधो च सुवेशा चैव भामिनी ॥ 6324. 3, 16190 (भाविनी ed. Bomb.). 4, 503. 14, 1505. R. 2, 23, 35. शक्रं याशो-पतिष्ठति ब्रह्माणं याश्च (अप्सरसः) भामिनी: (= भामिन्यः) 94, 18. RAGH. 8, 28 (= कामिनी Schol. in der ed. Calc.). BūĠ. P. 9, 18, 6. voc. भामिनि MBh. 1, 1192. 13, 6552. 14, 629. 631. R. 2, 26, 38. Git. 12, 6. KUMĀRAS. 3, 38. BūĠ. P. 3, 20, 34 (= कापने Schol.). 8, 9, 6. भामिनी = नारी HALĀJ. 2, 326. RĀĠAN. im ÇKDr. — 2) f. ०मिनी N. pr. der Tochter eines Gandharva MĀRK. P. 128, 7.